

Po drugie: Zaskarżone postanowienie narusza wymogi prawa do skutecznej ochrony sądowej (art. 47 karty praw podstawowych, art. 6 i 13 EKPC) oraz art. 263 TFUE. W postanowieniu tym przesądzono o merytorycznych rozstrzygnięciach, jakie mają zapaść w sprawach C-115/21[P] i T-24/20 ⁽¹⁾ i błędnie ustalono, że wnoszącemu odwołanie nie można przywrócić mandatu posła do Parlamentu Europejskiego na podstawie wyroków wydanych w sprawach toczących się przed organami sądowymi Unii. Oriol Junqueras może jednak ubiegać się o przywrócenie tego mandatu i dlatego ma bezpośredni i rzeczywisty interes w rozpatrzeniu skargi.

Po trzecie: Zaskarżone postanowienie narusza wymogi prawa do skutecznej ochrony sądowej (art. 47 karty praw podstawowych, art. 6 i 13 EKPC) oraz art. 263 TFUE. Postanowienie uznaje za hipotetyczne, że postępowania przed sądami krajowymi i przed Tribunal Constitucional del Reino De España (trybunałem konstytucyjnym Królestwa Hiszpanii, Hiszpania) mogłyby doprowadzić do przywrócenia wnoszącego odwołanie na stanowisko posła do Parlamentu Europejskiego i w związku z tym uznaje, że nie ma on aktualnego i rzeczywistego interesu prawnego w rozpatrzeniu wniesionej skargi. Postanowienie pomija fakt, że to sam Tribunal Supremo (sąd najwyższy, Hiszpania) potwierdził, iż jednym z możliwych skutków skarg wniesionych przez O. Junquerasa jest przywrócenie mu mandatu, w związku z czym błędne jest określanie przez postanowienie takiego rozwiązania jako hipotezy, a ponadto taka okoliczność wykazuje, że O. Junqueras ma rzeczywisty i bezpośredni interes w rozpatrzeniu skargi. Jednocześnie postanowienie to narusza także również prawo do skutecznej ochrony sądowej i do skutecznego środka prawnego, ponieważ Sąd nie powiązał decyzji o dopuszczalności z rozstrzygnięciem co do istoty sprawy, co niewątpliwie w większym stopniu zapewniłoby skuteczność tych praw.

Po czwarte: Zaskarżone postanowienie zaprzecza istnieniu jakichkolwiek innych powodów, na których opiera się interes O. Junquerasa w stwierdzeniu nieważności zaskarżonego aktu, nawet jeśli w razie stwierdzenia nieważności nie mogą zostać podjęte żadne środki wykonawcze. Jest to sprzeczne z art. 263 TFUE, ponieważ takie powody istnieją i zostały podniesione. W szczególności, biorąc pod uwagę, że wniosek o ochronę immunitetu został złożony przed wydaniem wyroku karnego i decyzji o utracie mandatu, pełnomocnik posła O. Junquerasa uważa, że uznanie jego statusu posła i rozpatrzenie wniosku o ochronę jego immunitetu wiązałoby się z obowiązkiem (zgodnie z wyrokiem Trybunału z grudnia 2019 r. w sprawie C-502/19 ⁽²⁾) zawieszenia wszelkich postępowań przeciwko O. Junquerasowi, a uznanie jego skargi potwierdziłoby, że te decyzje wewnętrzne zostały wydane z naruszeniem prawa Unii, co ma znaczenie dla wszystkich prowadzonych przez O. Junquerasa postępowań krajowych i przed organami sądowymi Unii, a nawet dla jego przyszłej skargi do ETPC, gdyby była taka konieczność, a zatem O. Junquerasa interes prawny w rozpatrzeniu skargi na podstawie art. 263 TFUE.

⁽¹⁾ Postanowienie z dnia 15 grudnia 2020 r., Junqueras i Vies/Parlament (T-24/20, EU:T:2020:601).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 29 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Dijon, Francja) – X/Préfet de Saône-et-Loire

(Sprawa C-206/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/44)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 9 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Rieti, Włochy) – Postępowanie karne przeciwko G.B., R. H, przy udziale: Procura della Repubblica di Rieti

(Sprawa C-334/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/45)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 2.8.2021.
